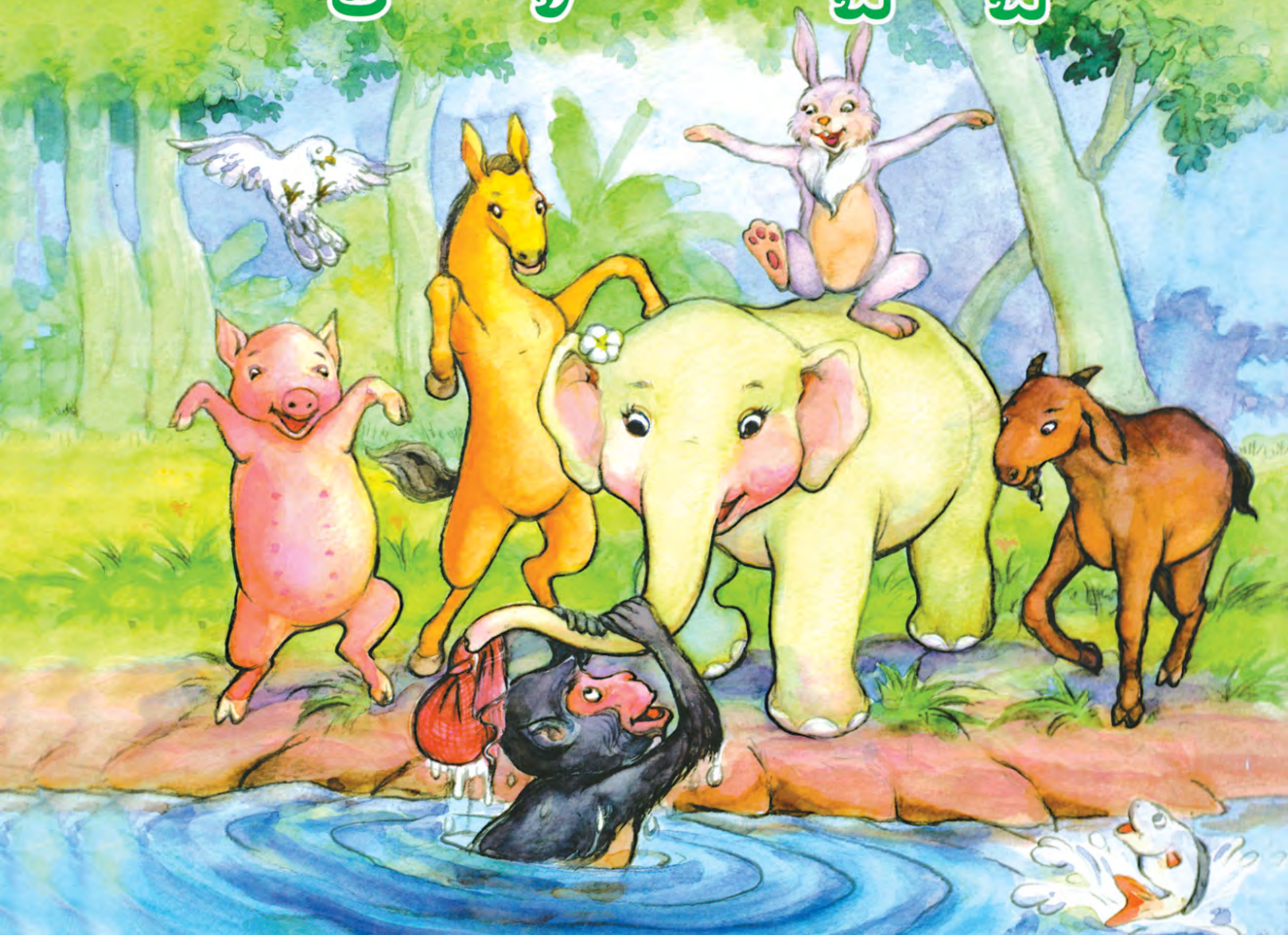

រឿង អ្នកដំណើរ

រឿង កូនជំរឿនឡាឡា

និពន្ធដោយ អ្នកស្រី មុត គន្ធី

គូររូបដោយ លោក សេង វិសាល

រក្សាសិទ្ធិដោយ អង្គការសន្តិស្ន័ត្រចិត្ត(SVA)

បោះពុម្ពឆ្នាំ២០១២

រឿង កូនដំរីឡាឡា

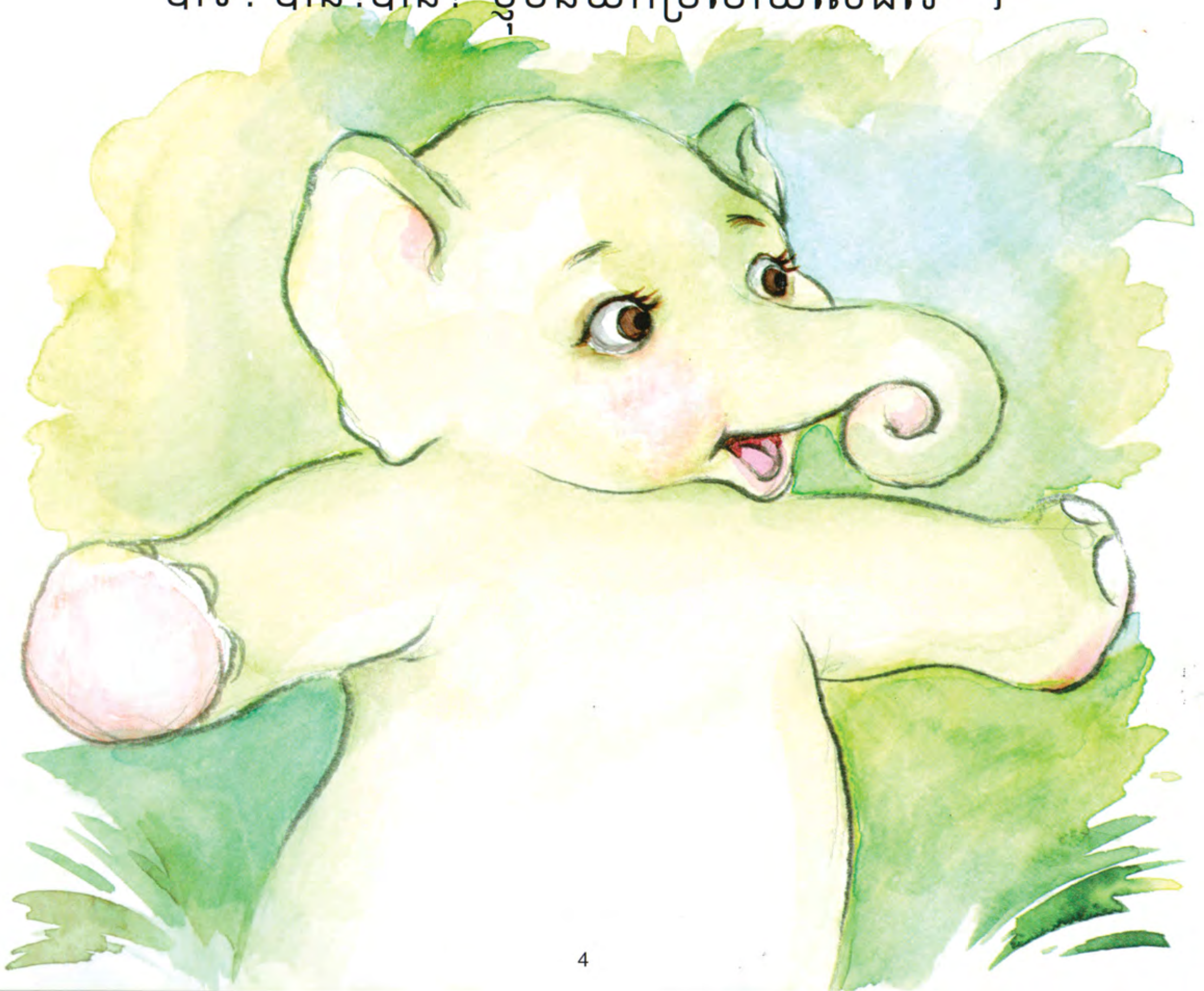
នៅក្នុងព្រៃមានសត្វមួយក្រុមកំពុងលេងបោះឈ្នុង ។ កូនជំរី
ឡាឡាបានដើរមកដល់ ហើយសួរថា “ខ្ញុំសុំលេងផងបានទេ ?” ។

ស្វាឆ្លើយ “ពួកយើងឱ្យឡាឡាងងលេងបាន
តែងងកុំយកប្រមោយលេងណា!” ។

កូនដំរីឡាឡាងក់ក្បាល ហើយឆ្លើយយ៉ាងលឿន
“បាទ! បាន! បាន! ខ្ញុំមិនយកប្រមោយលេងទេ” ។

ទន្សាយស្រែក “ឈ្នងអើយ! ឈ្នង!” ។

ជ្រូក និងសេះលើកដៃចាប់មិនបានធ្វើឱ្យឈ្នុងទើលើមែកឈើ ។
ពួកគេស្រែកព្រមគ្នា “អូ! ឈ្នុងទើលើមែកឈើហើយ” ។

ស្វាស្រែក “ទុកឱ្យខ្ញុំឡើងយក!” ។

ស្វាយកបានហើយ បោះទៅឱ្យតំពែ ។
តំពែស្រែក “ឈ្លងអើយ! ឈ្លង!” ។

កូនជំរឿងឡាចាប់បាន រួចក៏ស្រែក
“ចាំទទួលឈ្នុងខ្ញុំវិញម្តង” ។

ពួកគេស្រែកព្រមគ្នា “អូ! ឈ្នងធ្លាក់ក្នុងទឹកហើយ” ។
ទន្សាយចង់ស្ទុះលោតទៅក្នុងទឹក តែទុចងក់ រួចនិយាយ
“អូ! ខ្ញុំចុះមិនបានទេ បើខ្ញុំមិនចេះហែលទឹកផង” ។

សេនិយាយ “ខ្ញុំយកម្តង! ព្រោះខ្ញុំធំជាងឯង” ។
តែសេក៏យកឈ្នុងមិនបានដែរ ។

ជ្រូកនិយាយ “ខ្ញុំយកម្លង! ពពែងដងជួយកាន់ដៃខ្ញុំផង
ខ្ញុំឈោងយកឈ្នុង ។ អូយ! ខ្ញុំក៏យកមិនបានដែរ!” ។

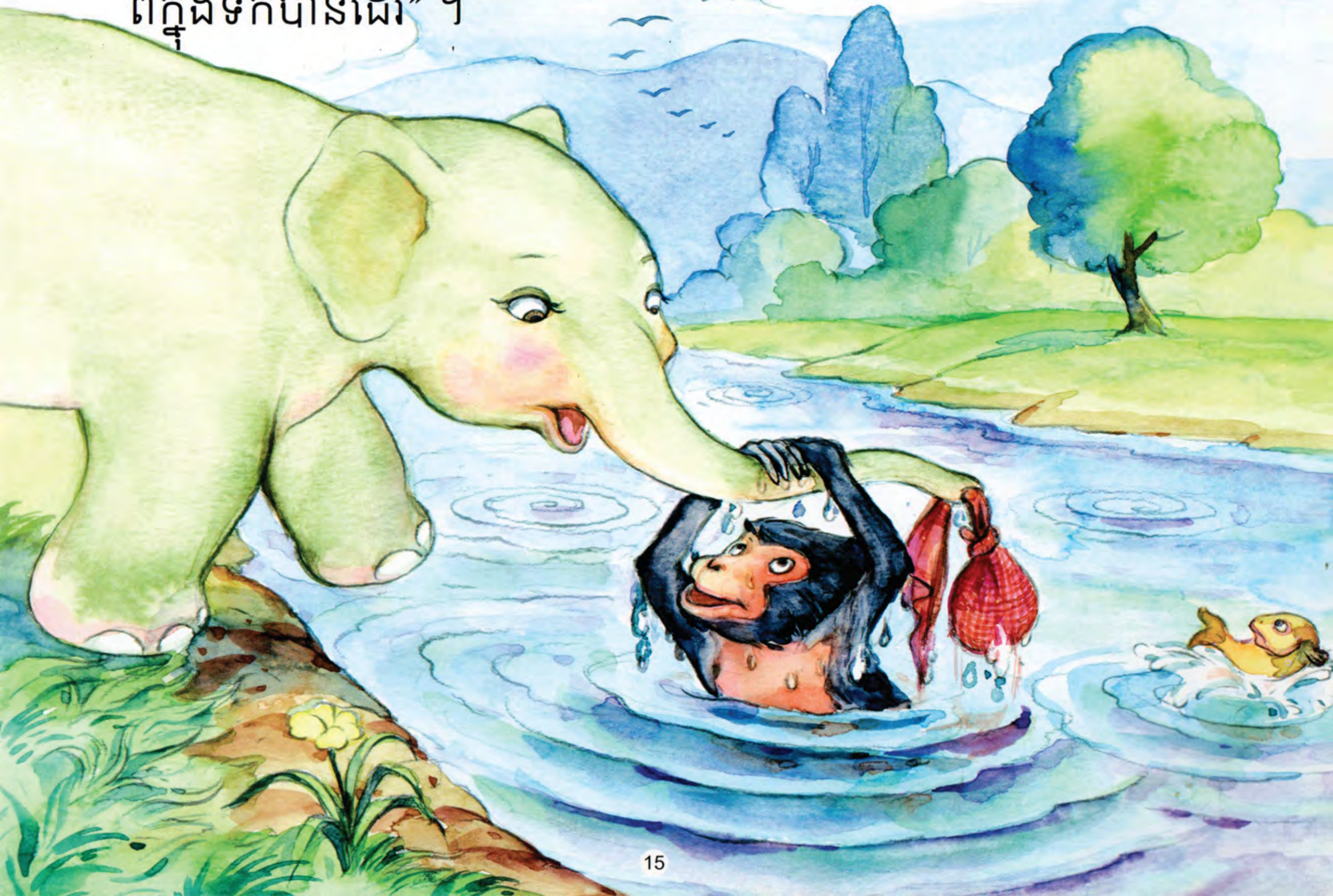
ស្វានិយាយ “ខ្ញុំយកម្តង” ។ ស្វាក៏យកឈើមកឆ្កិះ ។

ស្រាប់តែឮសូរ “ប្រូង” ។ ពួកគេស្រែកព្រមគ្នា
“អូ! ស្វាធ្លាក់ទឹកហើយ ជួយស្វាផង!” ។

មានតែកូនដំរីឡាឡាទេ ដែលមានប្រមោយទាញស្វាឡើងពី
ទឹកមកវិញ រួចនិយាយ “ប្រមោយខ្ញុំក៏អាចឈោងចាប់យកល្ងង់
ពីក្នុងទឹកបានដែរ” ។

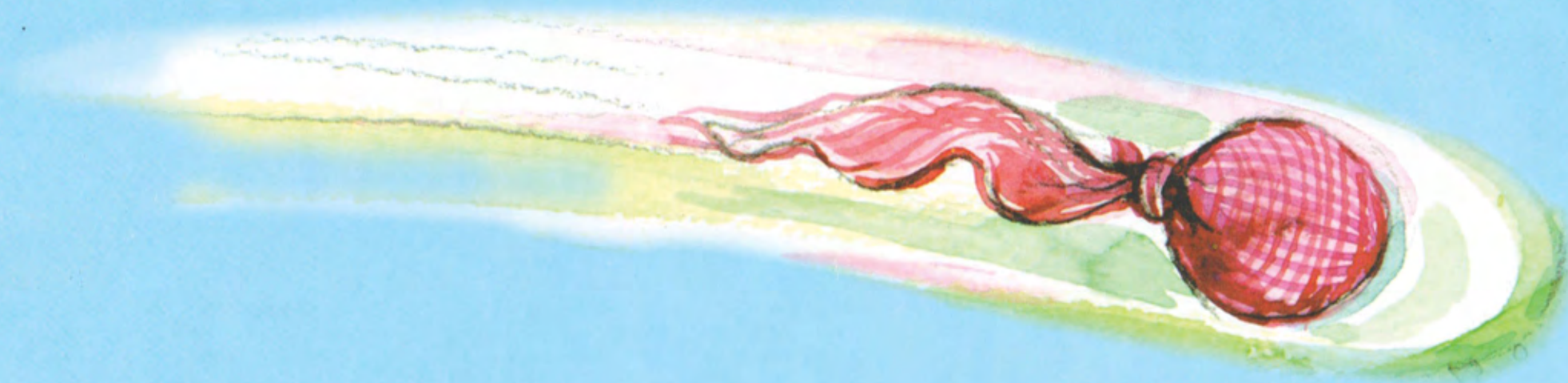
ពេលឡាឡាយកល្យុងបានហើយ ពួកគេទះដៃអបអរសរសើរ
“ឡាឡាងងពិតជាកូនដំរីពូកែមែន ដូច្នេះឯងអាចយកប្រមោយ
លេងបានហើយ” ។

ពួកគេនាំគ្នាលេងបន្តទៀតយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ។
សំណើចក្អាកក្អាយលាន់ពួកវាពេញពេញព្រៃ ។

ចប់

Move forward, hand in hand.

Shanti Volunteer Association

Stand with people in need around the world.